

Værd at vide om...

HD Ready TV

Der er mange fælder, når man skal købe et Digitalt TV - mange køber nyt TV og når de får apparatet hjem i stuen, var det måske ikke lige det, der opfyldte de forventninger man havde håbet på.

I den efterfølgende tekst, vil vi redegøre for nogle af de smuthuller man meget nemt kan havne i.

Når man står i forretningen, skal man være opmærksom på, at sælgerens formål er at sælge. De bruger ofte nogle tricks menigmand har svært ved at gennemskue - de kan f.eks. bruge en DVD til at vise billedet - og det er en sag med modifikationer.

Man skal som kunde forlange at se et billede med antennesignal og så skal man lave det forbehold at TV'et kan leveres tilbage, hvis ikke det opfylder forventningerne.

Denne folder er udskrevet fra:

Vadum Antenneforenings
Hjemmeside

Ca. en halv million danskere ventes at købe fladskærms-TV i år. Men der er stor risiko for, at de køber en teknisk forældet model. For udviklingen er gået hurtigt, og det er ikke længere tilstrækkelig garanti for at få et fremtidssikret tv, at det har mærkaten HD Ready.

Det skulle ellers være så godt med den fælles europæiske standardmærkat ved navn HD Ready. Den mærkat på et fladskærms-TV eller en projektor skulle være garanti for, at fjernsynet kan modtage og vise både nutidens og fremtidens såkaldte HD-TV (højdefinitions tv, dvs. tv-billeder i høj opløsning).

HD Ready-mærket garanterer kun for, at fjernsynet har de nødvendige HD-stik og understøtter den kopibeskyttelse, der anvendes i HD-signaler.

HD Ready-mærkede fladskærme overholder endvidere alle kravene til at kunne vise HD-fjernsynsudsendinger, hvad enten de sendes i form af 1080i- eller 720p-standarder der er de to officielle HD-fjernsynsstandarder.

Og alligevel er det ikke længere nok for forbrugerne blot at tjekke, at deres nye fladskærm er HD Ready.

Først og fremmest fordi HD Ready mærket ikke garanterer, at fladskærmen viser billedet i den højeste billedkvalitet. En fladskærm må gerne bestå af helt ned til 720 linjer og stadig være HD Ready-mærket. Sådanne skærme vil, hvis de modtager et billede på 1080 linjer, formindske kvaliteten af det til de 720 linjer, skærmen fysisk kan vise.

Det gør ikke noget, så længe vi taler om fladskærme på 32 tommer eller mindre. For det er kun ved store skærme fra 42 tommer og opefter, at den højeste HD-standard på 1080 linjer for alvor kommer til sin ret.

Men der findes store fladskærme på markedet, specielt plasmaskærme, som ikke fysisk er i stand til at vise 1080 linjer. Dem bør man undgå.

Men selv, når man har sorteret de fladskærme fra, der ikke kan vise en billedopløsning på 1080 linjer, er man som forbruger ikke sikker på at stå tilbage med et fremtidssikret tv.

Der er nemlig to måder, et fjernsyn kan vise 1080 billedlinjer på. En dårlig måde, der kaldes **i** eller **interlaced**, og en god måde, der kaldes **p** eller **progressiv**.

Forklaring kommer her: En video- eller tv-film består af en række enkeltbilleder, der vises lynhurtigt efter hinanden. I et tv-signal udsendes et nyt billede 50 gange i sekundet.

Hvis der sendes i HD-TV standarden 1080i, betyder det, at tv-billedet sendes i en billedkvalitet på 1080 linjer, men interlaced, hvilket vil sige, at kun halvdelen af billedet skiftes de lige og de ulige linjenumre udsendes. Fjernsynet skal derfor vente på filmbillede nummer to før alle de 1080 linjer er modtaget og kan flettes sammen til et komplet billede. Samme interlaced fletteteknik bruges i det nuværende PAL-fjernsynssystem. Teknikken kan give et flimrende fjernsynsbillede (medmindre fjernsynet indeholder særlig teknik, f.eks. 100-hertz teknik eller progressiv scan, som forbedrer billedet efter modtagelsen af signalet og fjerner flimmet. Men det er en helt anden historie).

Gode råd før du køber fladskærm

- * Tjek, om signalet, som du ser i butikken, er det samme som det, du har derhjemme – Du risikerer at blive slemt skuffet, hvis forretningen viser højopløselige signaler, og du har analoge signaler hjemme i stuen.
- * Tjek, at billedkvalitet og farvegengivelse er god, selvom skærmen ses lidt skråt fra siden, oppefra eller nedefra.
- * Medbring eget billedmateriale, så du ved, hvordan kvaliteten bør være. Tjek generelt, at billedet er godt og roligt. Tjek kontraster, dybde og skarphed.
- * Undersøg, om tv'et har de nødvendige stik og indgange. Hvis De f.eks. vil se højopløseligt tv, skal fladskærmen have HDMI- eller DVI-indgange.
- * Køb ikke fladskærms-TV alene ud fra de tekniske specifikationer. Nogle data kan oplyses på flere måder, og det kan være meget misvisende. Du må i stedet teste apparatet i butikken og derhjemme.

Responstid:

Når vi snakker responstid, så har du sikkert også bemærket at termen (grå-grå) eller (g2g) bruges i sammenhæng med specifikationen for responstiden.

Det siger i bund og grund noget om teknologien bag skærmen. I følge *Overdrive* teknologien, er man begyndt at opgive responstiden for grå-grå i stedet for den traditionelle sort-hvid-sort.

Der er dog et lille trick med denne målemetode. Når man snakker responstid, snakker man også rise og fall tid. Rise tiden er den tid det tager at lukke op for en pixel og fall tiden er den tid det tager at lukke ned. Forestil dig, at du skal vise en overgang på

skærmen som kører fra sort-hvid-sort. Så tager vi udgangspunkt i farven sort og nu skal skærmen altså skifte til hvid. Dette kaldes rise tiden, altså hvor lang tid det tager at skifte fra den sorte farve til den hvide. Når skærmen så skal tilbage til sort igen, kalder man det fall tiden, og det er altså den tid, som det tager at skifte tilbage til sort igen. Rise og fall tiden er ikke nødvendigvis ens, der kan faktisk være store forskelle.

Men med grå-grå måler man kun rise tiden. Så hvis man tager udgangspunkt i en grå nuance og skal skifte til en anden, så måler man jo rise tiden, altså den tid det tager fra udgangspunktet til den nye farve, men man går ikke tilbage igen. Derved er de nye angivelser jo også kun den halve sandhed.

Man ville så med god grund mene, at man kunne gange tallet med to, men da rise og fall tiden ikke nødvendigvis er ens, samt at der er nogle andre faktorer, som spiller ind, så er det ikke en mulig løsning.

Men det betyder jo ikke, at skærmene, som har angivet en responstid for grå-grå eller g2g nødvendigvis er langsomme. Man kan blot have ovenstående i baghovedet for at forstå, at der ikke er sket et gigantisk spring mellem tidligere 8 ms skærme og nuværende 3 og 4 ms (g2g) skærme.

Med de nye *Overdrive* baserede skærme skyder de flydende pixels en smule over farven og falder så igen for at skabe en hurtigere overgang.

Så, vær opmærksom på, om responstiden er opgivet i g2g.

Lån fjernsynet med hjem og sikre dig, at du kan levere det tilbage, hvis det ikke opfylder de krav du måtte have til kvaliteten, når du ser billedet hjemme hos dig selv.

Kilde: fpn.dk